

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๓๒/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๖๗/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

ป.พ.พ. ค่าเลี้ยงชีพ มาตรา ๑๕๒๖

พ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖

การที่โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงเนื่องจากว่าจำเลยทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาอย่างร้ายแรง และจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์โดยจำเลยออกจากบ้านที่อยู่ด้วยกันไปอาศัยอยู่ที่อื่น ระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องจำเลยจงใจทิ้งร้างไปต่างประเทศ โจทก์ไม่สามารถติดต่อกับจำเลยได้เป็นระยะเวลาเกิน ๑ ปี ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

เมื่อเหตุแห่งการหย่าเป็นความผิดของจำเลยและทำให้โจทก์ยากจนลง โจทก์จึงมีสิทธิได้รับค่าเลี้ยงชีพจากจำเลย ตามป.พ.พ. ค่าเลี้ยงชีพ มาตรา ๑๕๒๖

โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ตามพ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียน และขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อ นายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า จำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกิน ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๔) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย ไม่มีบุตร จำเลยทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาอย่างร้ายแรงจำเลยหมิ่นประมาทเหยียดหยามโจทก์และมารดาโจทก์ และจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์โดยจำเลยออกจากบ้านที่อยู่อาศัยด้วยกันไปอาศัยที่อื่น เมื่อถึงวันฟ้องเป็นระยะเวลาเกิน ๑ ปี และได้อุปการะเลี้ยงดูโจทก์ พฤติการณ์ของจำเลยดังกล่าว จำเลยจงใจทิ้งร้างโจทก์เป็นระยะเวลาเกิน ๑ ปี ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สอง โจทก์มีสิทธิได้รับค่าเลี้ยงชีพจากจำเลย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๖ หรือไม่ เหตุแห่งการหย่าเป็นความผิดของจำเลยและทำให้โจทก์ยากจนลง เห็นว่าเมื่อคำนึงถึงความสามารถของจำเลยและฐานะของโจทก์ โจทก์จึงมีสิทธิได้รับค่าเลี้ยงชีพจากจำเลยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๖

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สามว่า ศาลต้องมีคำพิพากษาว่าหากจำเลยไม่ปฏิบัติตาม ขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยนั้น พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนา คำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนและขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้ เท่านั้น การจดทะเบียนหย่าโดยคำพิพากษิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๑ วรรคสอง คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียน จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

พิพากษาว่าให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน และให้จำเลยจ่ายค่าเลี้ยงชีพแก่โจทก์เดือน ละ ๑๐,๐๐๐ บาท มีกำหนด ๒ ปี เว้นแต่โจทก์สมรสใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้จำเลยใช้ค่าธรรมเนียม แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ
นายศุภกฤษย์ เอมอ่อน - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๓๑/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๗๖/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

จำเลยทิ้งร้างโจทก์โดยย้ายจากบ้านที่อยู่ร่วมกับโจทก์ไปพักอาศัยอยู่ที่อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเวลาเกินกว่า ๑ ปี และจำเลยไม่อุปการะเลี้ยงดูโจทก์และบุตร จึงเป็นการที่จำเลยในฐานะภริยาย้ายภูมิลำเนาโดยมิได้อยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์จงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกิน ๑ ปี โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าจำเลยได้ ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

โจทก์ฟ้องขอให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยา ให้ถอนอำนาจปกครองบุตรของจำเลย และให้โจทก์เป็นผู้ปกครองผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า จำเลยทิ้งร้างโจทก์เกิน ๑ ปี หรือไม่ เห็นว่า จำเลยย้ายจากบ้านที่อยู่ร่วมกับโจทก์ไปพักอาศัยอยู่ที่อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเวลาเกินกว่า ๑ ปี และจำเลยไม่อุปการะเลี้ยงดูโจทก์และบุตร จึงเป็นการที่จำเลยในฐานะภริยาย้ายภูมิลำเนาโดยมิได้อยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์จงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกิน ๑ ปี โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าจำเลยได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๔)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า จำเลยไม่ทำหน้าที่ของผู้ปกครอง ทั้งที่จำเลยเป็นมารดามีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๖๔ ถือว่าใช้อำนาจปกครองโดยไม่ชอบ เห็นสมควรให้ถอนอำนาจปกครองบุตรของจำเลย โดยให้โจทก์มีอำนาจปกครองบุตรแต่เพียงผู้เดียว

ศาลพิพากษาว่า ให้โจทก์จำเลยหย่าขาดจากกัน ให้ถอนอำนาจปกครองของจำเลยที่มีต่อ นายกฤษณธร บุตรผู้เยาว์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๕,๐๐๐ บาท/

นายโอภาส ดิงาม - ย่อ
นายศุภกัศัย เอมอ่อน - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๑๑/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๘๒/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๔) (๔/๒)

พ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖

การที่โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงในการใช้ชีวิตสมรสแล้วจำเลยไปจากโจทก์ โจทก์ไม่สามารถติดต่อกับจำเลยได้เป็นระยะเวลาเกือบ ๘ ปี จำเลยไปมีครอบครัวใหม่ โดยโจทก์เองก็ไม่เคยติดตามหาจำเลย พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องโจทก์และจำเลยสมครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข และเป็นการจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อโจทก์และจำเลยแยกกันอยู่เป็นเวลาเกินสามปี และจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกินหนึ่งปี ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๔) (๔/๒)

โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ตามพ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียน และขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กหญิงณัฐรี ผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๔)(๔/๒) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย มีบุตรด้วยกัน ๑ คน คือเด็กหญิงณัฐรี ผู้เยาว์ อายุ ๑๒ ปี โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงในการใช้ชีวิตสมรส จนไม่อาจอยู่กินเป็นสามีภริยากันได้ จำเลยได้ทอดทิ้งโจทก์และผู้เยาว์ไป โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองและเลี้ยงดูผู้เยาว์ตลอดมา จำเลยไม่เคยช่วยส่งเสียเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ โจทก์ไม่สามารถติดต่อกับจำเลยได้เป็นระยะเวลาเกือบ ๘ ปี ปัจจุบันจำเลยมีครอบครัวใหม่ การที่โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงในการใช้ชีวิตสมรสแล้วจำเลยไปจากโจทก์ โดยจำเลยไปมีครอบครัวใหม่ โดยโจทก์เองก็ไม่เคยติดตามหาจำเลย พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องโจทก์และจำเลยสมครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข และเป็นการจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อโจทก์และจำเลยแยกกันอยู่เป็นเวลาเกินสามปี และจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกินหนึ่งปี ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๔) (๔/๒)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สองว่า สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลย หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยทอดทิ้งผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรให้อยู่ในความปกครองของโจทก์ ไม่ช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดู

เป็นการละเลยต่อหน้าที่ซึ่งมารดาจะพึงมีต่อบุตร ถือว่าใช้อำนาจปกครองไม่ชอบ เพื่อความผาสุกและประโยชน์ของผู้เยาว์ต่อไปในอนาคต สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลยโดยให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๐

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ศาลต้องมีคำพิพากษาว่าหากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยนั้น พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนและขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาของจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

ศาลพิพากษาว่า ให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน ให้ถอนอำนาจปกครองของจำเลยที่มีต่อเด็กหญิงณัฐนรี บุตรผู้เยาว์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายโอกาส ติงาม - ย่อ
นายนเรศน์ คุวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๘๙/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๘๖/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๑) (๒)

พ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖

การที่โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงเนื่องจากว่าจับได้ว่าจำเลยพุดคุยกับชายอื่นทางโทรศัพท์ทำนองชู้สาว ต่อมาโจทก์ไปหาจำเลยที่อพาร์ทเมนต์ของจำเลย พบชายคนหนึ่งเดินสวนออกมา โจทก์จึงเข้าไปที่ห้องพักของจำเลยพบถุงยางอนามัยที่ใช้แล้ว และแผงยาคุมที่แกะกินแล้วในถังขยะในห้องจำเลย โดยจำเลยยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์กับชายคนดังกล่าวจริง พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องของการมีชู้และประพฤติชั่ว ทำให้โจทก์ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๑) (๒)

โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ตามพ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียน และขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

ข้อเท็จจริงรับฟังยุติได้ว่า โจทก์และจำเลยจดทะเบียนสมรสกันตั้งแต่ ปี ๒๕๕๙ มีบุตร ๑ คน

อายุ ๕ ขวบ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๑) (๒) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย มีบุตรด้วยกัน ๑ คน คือเด็กหญิงกมลรัตน์ ชินนะ ปัจจุบันอายุ ๕ ขวบ ปี โจทก์จำเลยขัดแย้งรุนแรงในการใช้ชีวิตสมรส เนื่องจากโจทก์จับได้ว่าจำเลยพุดคุยกับชายอื่น จำเลยได้ออกจากบ้านไปพักอาศัยที่รรณีอพาร์ทเมนต์ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ต่อมาวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ โจทก์ไปหาจำเลยที่ อพาร์ทเมนต์ดังกล่าว พบชายคนหนึ่งที่มีรูปถ่ายอยู่ในโทรศัพท์ของจำเลยเดินสวนออกมา โจทก์จึงเข้าไปที่ห้องพักของจำเลยพบถุงยางอนามัยที่ใช้แล้ว และแผงยาคุมที่แกะกินแล้วในถังขยะในห้องจำเลย โดยจำเลยยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์กับชายคนดังกล่าวจริง พฤติการณ์ของจำเลยดังกล่าว ถือเป็นการมีชู้และประพฤติชั่ว ทำให้โจทก์ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๑) (๒)

อนึ่ง การจดทะเบียนหย่าโดยคำพิพากษิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๑ วรรคสอง คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียน ศาลต้องมีคำพิพากษา

ว่าหากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยนั้น พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนและขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาขอจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

ศาลพิพากษาว่า ให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน ให้ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ
นายไพโรจน์ แบนมาก - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๕๒/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๐๒/๒๕๖๑

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. ฟ้องคดีให้รับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย, มาตรา ๑๕๕๕ วรรคหนึ่ง (๔) (๖) (๗)

มารดาโจทก์และจำเลยร่วมประเวณีกันทำให้มารดาโจทก์ตั้งครรภ์ จำเลยเป็นผู้แจ้งเกิด และมีพฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าโจทก์เป็นบุตรของจำเลย จำเลยจึงเป็นบิดาของโจทก์ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๕๕ วรรคหนึ่ง (๔) (๖) (๗)

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่า เด็กหญิงอรนลิน วั่งคำหาญ ผู้เยาว์ เป็นบุตรของจำเลย
จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประเด็นว่า เด็กหญิงอรนลิน วั่งคำหาญ เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า มารดาโจทก์และจำเลยร่วมประเวณีกันทำให้มารดาโจทก์ตั้งครรภ์และมีพฤติการณ์ที่จำเลยเป็นผู้แจ้งเกิด ให้ใช้นามสกุล ให้การอุปการะเลี้ยงดู และแสดงออกต่อบุคคลภายนอกทั่วไปว่าโจทก์เป็นบุตร มารดาโจทก์และจำเลยเบิกความรับว่า จำเลยเป็นบิดาและเป็นผู้ให้การอุปการะโจทก์ตลอดมา จึงเชื่อว่าจำเลยเป็นบิดาที่แท้จริงของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕๕ วรรคหนึ่ง (๔) (๖) (๗)

พิพากษาว่า เด็กหญิงอรนลิน วั่งคำหาญ ผู้เยาว์เป็นบุตรของจำเลย ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายศุภกัศัย เอมอ่อน - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๖๐/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๒๘/๒๕๖๑

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.วิ.พ. อำนาจฟ้อง, มาตรา ๕๕

หลังจดทะเบียนหย่า จำเลยได้ไถ่ถอนจำนองที่ดินแปลงพิพาทจากธนาคาร ก. เพื่อเป็นประกันของบริษัท ท. และภายหลังจากนั้นจำเลยยังทำสัญญาเพิ่มวงเงินจำนองให้สูงขึ้น โดยการนำไปค้ำประกันหนี้ของบุคคลอื่นอันเป็นการเพิ่มภาระให้หนี้มากขึ้นและกำหนดเวลาชำระหนี้เนิ่นนานออกไป การกระทำของจำเลยจึงไม่ใช่เป็นการผ่อนชำระหนี้เพื่อปลดจำนองและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่โจทก์ตามสัญญา แต่เป็นการนำที่ดินไปใช้เพื่อประโยชน์ของจำเลยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาโจทก์มีอำนาจฟ้อง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๕๕

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์โฉนดเลขที่ ๑๒๘๐๔ ตำบลมาบยางพร อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง พร้อมสิ่งปลูกสร้างโดยปลอดภาระจำนองให้โจทก์ หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาค่าพิพาทค่าแทนการแสดงเจตนาของจำเลย หากจำเลยไม่สามารถดำเนินการได้ ขอให้จำเลยชดใช้ราคาแทนเป็นเงิน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง

คดีนี้มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยผิดสัญญาและโจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การผ่อนชำระหนี้ของจำเลยก็เพื่อปลดจำนองและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ตามสัญญา แต่หลังจดทะเบียนหย่า จำเลยได้ไถ่ถอนจำนองที่ดินแปลงพิพาทจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เพื่อเป็นประกันหนี้ของ บริษัทไทยวิศวกรรม พอร์ซิ่ง จำกัด และภายหลังจากนั้นจำเลยยังทำสัญญาเพิ่มวงเงินจำนองให้สูงขึ้น โดยการนำไปค้ำประกันหนี้ของบุคคลอื่นอันเป็นการเพิ่มภาระให้หนี้มากขึ้นและกำหนดเวลาชำระหนี้เนิ่นนานออกไป การกระทำของจำเลยจึงไม่ใช่การผ่อนชำระหนี้เพื่อปลดจำนองและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่โจทก์ตามสัญญา แต่เป็นการนำที่ดินไปใช้เพื่อประโยชน์ของจำเลยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยได้ ตามประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕

พิพาทฯ ให้จำเลยจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๒๘๐๔ ตำบลมาบยางพร อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง พร้อมสิ่งปลูกสร้างให้โจทก์ โดยปลอดภาระจำนองหากไม่สามารถ

โอนได้ ให้จำเลยใช้ราคาแทนเป็นเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายศุภกัญชัย เอมอ่อน - ตรวจ